

lille Rente, nemlig ca. 1 pCt. — undertiden lidt over og undertiden lidt under — forekommer det mig unægtelig, at de Egne, som have bidraget dertil uden at have nogen Jernbane, blive noget stedmoderlig behandlede. Der er jo Egne i Landet, som saa at sige ikke have rørt en Finger, men alligevel have faaet Jernbane; der er andre, der have givet noget Tilskud, og atter andre, som have givet meget bethdeligt Tilskud, og som jo ere blevne forholdsvis uheldig stillede; men uheldigst stillede ere dog de Egne, der saaledes som den, her er Tale om, slet ikke have faaet nogen Jernbane, men egentlig snarere have havt Skade af, at hele det øvrige Land, eller største Dele af det øvrige Land, har faaet Baner. Min Betragtning af disse Forhold har stadig været denne, at naar man styrker de enkelte Dele af Landet, saa styrker man ogsaa det Hele, og naar Udbillingsmulighederne ere tilstede i de paagjældende Egne, saa forekommer det mig, at de have Krav paa at faae Jernbaner, saa meget mere, som de have bidraget til, at andre Egne, som enten have gjort Videt eller slet Intet derved, have faaet Bane. Naagtet denne Egn ligger mig noget fjærnt, kan jeg dog ikke sige Andet, end at jeg har Interesse for den, idet jeg netop gaar ud fra den Betragtning, jeg nys anførte, og jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) har udtalt med Hensyn til Forslaget. Spørgsmaalet er jo kun det, om de Offre, der her bringes, ere for store i Forhold til de Goder, der ville opnaas for den paagjældende Egn. Det forekommer mig imidlertid ikke at være Tilfældet. Denne Egn er bleven særdeles uheldig stillet ved Djurslands-Banen, ved saa at sige at blive skudt ud. Den burde vist have været med allerede den Gang, og var den kommen med, da Randers—Grenaa-Banen i sin Tid blev anlagt eller snarere, da Aarhus—Kjølgaard-banen blev anlagt — det er jo med denne Bane, den skal sættes i Forbindelse — havde maaste de økonomiske Resultater ved Djurslands-Banen været noget heldigere, end det nu er Tilfældet. Denne Bane er kun 3½ Mil lang, og Anlægssummen er, efter hvad der foreligger, 233,000 Kr. pr. Mil. Regne vi dertil de halve Expropriationsomkostninger, nemlig 25,000 Kr. pr. Mil, faae vi 258,000 Kr. pr. Mil eller en Anlægssum af omkring 1 Mill. Kr. Det forekommer mig nu, at det ikke kan være for meget, naar man ser hen til, at Banen berører et Opland, der har et Sndbyggerantal af ca. 15,000 og udgjør et Areal af 6 Kvadratmil. Allerede deraf vil det ses, at det er en ret frugtbar Egn, idet den har 2,500 Sndbyggere pr.

Kvadratmil. Fremdeles er der 3,000 Tdr. Hartkorn. Jeg skal nu ikke, da det er en mindre Bane og et mindre Anlæg, gaa ind paa nogen nærmere Sammenligning med andre Egne; men det forekommer mig dog, at dette Anlæg, naar henfres til de faktiskke Forhold, jeg her har meddelt, staar ret godt. Ganske vist er Egnen i Nærheden af Øbstoft mindre god, men ½ Mil derfra eller i hvert Fald en kortere Strækning derfra bliver Oplandet meget godt, det bliver skovrigt, moserigt, ja der er Kalkbrud forskjellige Steder. Jeg har saaledes set i de Oplysninger, der foreligger, at der skal være Moser, hvis Tørv, forudsat at man kan blive af med dem, skulle have en Værdi af ca. 7—8 Mill. Kr. Da Banen tillige skal munde ud i Statsbanen, og altsaa tilfører denne et Opland paa 6 Kvadratmil ret frugtbar Land, forekommer det mig i og for sig ikke at være for stort et Offer for Staten at bringe, nemlig 300,000 Kr., saa meget vil det blive til de 3½ Mil, naar Expropriationsomkostningerne regnes med. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale dette lille Jernbaneanlæg og det glæder mig da ogsaa, at den høitærede Sndenrigsminister ikke var absolut imod det, om han end mente, at Tilskudet var noget for højt; men derom kan der jo forhandles.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Obergang til anden Behandling
vedtoges med 46 Stemmer mod 1.

Rump: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg sammensat af 9 Medlemmer. Grunden til at jeg foreslaar Udvalget sammensat af 9 Medlemmer, er naturligvis ikke den, at det foreliggende Lovforslag ikke skulde kunne nøies med at behandles i et Udvalg paa færre Medlemmer, men jeg anser det for sandsynligt, at Landstinget i Lighed med tidligere Aar vil være tilbøieligt til, saa fremt der fremkommer nye Jernbanelovforslag, at henvise dem til det samme Udvalg, som nedsettes angaaende denne Sag. Det er altsaa under Forudsætning af, at man, saafremt denne Eventualitet maatte bekræfte sig, vil henvise kommende Lovforslag til dette Udvalg, at jeg foreslaar det sammensat af 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Rump.